

AUTE

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 30 d'octubre del 2018.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, i els magistrats M.I. Sr. Vincent ANIÈRE i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En data 21 de març de 2012 va recaure Sentència en els autes civils número B-11303/2011, actualment 3001130/2011, decidint "que posant-se terme de manera definitiva a la qüestió principal d'acord amb el que s'ha raonat en el I.-Considerant de la present resolució, ha d'estimar i estima la demanda amb homologació doncs del conveni d'adopció de mesures paterno-filials signat pels Srs. C.A.D.C.D.A. i J.R.Á. amb la modificació d'aquest respecte de la pensió d'aliments segons s'ha raonat al III.- Considerant, tot això sense fer especial declaració sobre les costes d'aquesta instància.".

II.- Per escrit presentat en data 5 de març de 2013, la Sra. C.A.D.C.D.A. formulà demanda d'execució de Sentència, demanant que es volgués executar la mateixa, obligant al Sr. R. a abonar sense més dilacions l'import de

2.893,01.-euros. així com els interessos legals corresponents a comptar de cada impagament, i advertint-lo que hauria de satisfer l'import de totes les altres pensions, mensualment, i dins els 5 primers dies de cada mes, tal i com ho fixava la Sentència, i que, en cas d'incompliment del defenent i per tal de garantir el crèdit del seu fill, es volgués travar amb la màxima celeritat possible embargament executiu sobre els béns i drets propietat del demandat.

III.- Per Providència dictada en data 13 de març de 2013, s'acordà requerir al Sr. J.R.Á. per tal que fes efectiva al despatx de la Batllia en el termini de quinze dies la quantitat de 2.893,01.-euros, segons detall de la mateixa; requerir-lo a fi que donés fidel i estricte compliment a la Sentència de data 21 de març del 2012, especialment pel que fa a la pensió per aliments i al seu càrrec, i això a comptar del mes d'abril, fent-li avinent que cas de no satisfer-les s'anirien addicionant al present procediment executori i aquesta conducta podria ser constitutiva d'il·lícit penal; requerir-lo per tal que assenyalés bens per a la seva eventual realització i que detallés la seva situació personal, laboral i familiar; i advertir-lo que en cas d'incompliment es procediria a l'execució forçosa sobre els seus béns, resolució que fou notificada a les parts executada i executant en dates 20 de març i 4 d'abril de 2013.

IV.- Per escrit presentat en data 2 d'abril de 2013, el Sr. J.R.Á s'oposà a la reclamació efectuada, interposant incident d'execució, efectuant un pagament de 58,67.-euros per a que fos ofert a la demandant, oposant-se a pagar cap més quantitat tenint en compte els pagaments efectuats pel compte del menor fins a aquell dia.

V.- En data 28 d'octubre de 2014, el Ministeri Fiscal manifestà que s'oposava als fets relacionats a l'incident d'execució pel qual J.R.Á s'oposava a la demanda d'execució interposada per C A.D.C.D.A., en tant que aquests no resultessin degudament acreditats en el moment processal oportú.

VI.- Per Providència dictada en data 31 d'octubre de 2104, s'acordà obrir el corresponent incident d'execució a tramitar pel procediment abreujat en seguiment a l'oposició formulada pel Sr. J.R.Á.

VII.- L'Aute dictat el dia 17 de novembre del 2017 va acordar confirmar la Providència dictada en data 13 de març de 2013, amb deducció de la suma de 58,67.-euros que fou consignada, i això sense fer especial imposició en quant a costes processals.

VIII.- Contra l'esmentada resolució formula recurs d'apel·lació la representació processal del Sr. J.R.Á. i, en virtut dels arguments que exposa en les seves conclusions, sol·licita la seva revocació en el sentit d'acordar que el seu mandant no ha de pagar cap altre quantitat que la ja abonada de 58,67 euros, entenent que s'ha produït una compensació de deutes i no fent expressa condemna en relació a les costes del procediment.

Ha actuat com a magistrat ponent la M.I. Sra. Eulàlia Amat Llar

FONAMENTS DE DRET

I.- Resulta de les presents actuacions que, en data 21 de març del 2012, es va dictar Sentència homologant el conveni d'adopció de mesures provisionals signat pel Sr. J.R.Á. i la Sra. C.A.D.C.A. en virtut del qual acordaven, pel que interessa al present litigi, que el Sr. R. abonaria a la Sra. D. C. una pensió d'aliments d'un import de 130 euros en concepte d'aliments del fill nascut de la relació sentimental que havien mantingut, malgrat la dita resolució augmentava la dita pensió a 200 euros mensuals.

En data 5 de març del 2013, la Sra. D. C. va formular demanda d'execució de la citada resolució, argumentant que el Sr. R. no li havia pagat cap suma en concepte de pensió en benefici del seu fill i la Providència de data 13 de març del 2013 va requerir al citat senyor per tal que abonés a la Sra. D. C. l'import de 2.893,01 euros pel que fa a la pensió d'aliments que estava obligat a pagar d'acord amb la citada resolució.

El Sr. R. es va oposar a aquesta pretensió aportant una sèrie de documentació que provava que ell havia fet nombrosos pagaments en benefici del seu fill i que s'havien d'incloure dins el concepte de despeses per aliments, atès que la seva mare li havia demanat perquè no podia atendre'ls, raó per la qual sol·licitava que es revoqués la Providència d'execució de data 13 de març del 2013, petició que va ser desestimada per l'Aute objecte del present recurs.

II.- L'Aute objecte del present recurs denega la petició formulada pel Sr. R. argumentant que l'import de la pensió d'aliments no es pot compensar, resultant immutable. Pel contrari, el recurs plantejat per la representació processal del Sr. J.R.Á. reitera que ell va fer determinats pagaments en benefici del menor que es podien incloure dins el concepte de pensió d'aliments.

Per tal de donar resposta als arguments del recurrent, cal coincidir amb allò que manifesta la resolució d'instància en el sentit que l'import de la pensió d'aliments no es pot compensar amb qualsevol pagament fet en benefici del menor, ja que està destinada a satisfer les seves necessitats bàsiques. No obstant, això no exclou que el compliment de l'obligació del progenitor no custodi d'atendre les necessitats de l'alimentista es pugui fer mitjançant el pagament d'una pensió, o de manera directa abonant despeses del menor que es puguin incloure dins el concepte d'aliments, sempre que hi hagi un acord entre els progenitors en aquest sentit, o, com a mínim, que aquell que en té la guarda i custòdia no s'hi oposi i en el cas present, si bé el Sr. R. no prova que la Sra. D.C. li hagués demanat que es fes càrrec d'aquestes despeses, tampoc consta que s'hi oposés.

En el cas present, consten a les actuacions els rebuts dels pagaments efectuats pel Sr. J.R. a la persona que tenia cura del menor quan la seva mare no se'n podia fer càrrec, a la guarderia a on aquest assistia, per raó de les visites mèdiques que va precisar el nen, o pel material d'higiene que se li demanava a la guarderia amb un import de 2.834,34 euros que cobria el 100% de les citades despeses, sense que la Sra. D.C. porti cap prova de les despeses que ella ha suportat en benefici del seu fill, ni respongui al recurs presentat pel Sr. R. Per aquesta raó, tal com afirma el recurrent, cal entendre

que amb els 58,67 euros que ha dipositat el Sr. R. ha donat compliment a les obligacions que li pertocaven com a progenitor no custodi del seu fill K. fins el moment de dictar-se la Providència d'execució de data 13 de març del 2013 que el requeria per tal que abonés a la Sra. D.C.D.A. l'import de 2.893,01 euros i, per tant, cal deixar sense efecte el requeriment que es recull en ella i així mateix cal revocar l'Aute objecte del present recurs pel que fa a la confirmació de la citada decisió.

III.- En estimar-se el recurs, no es fa expressa imposició de les costes generades en aquesta alçada en virtut de la facultat que atorga als Tribunals el capítol X de la Novel·la 82.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.-

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

ESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal del Sr. J.R.Á. contra l'Aute dictat per l'Hble. Batlle en data 17 de novembre del 2017 que REVOQUEM PARCIALMENT, deixant sense efecte la Providència d'execució de data 13 de març del 2013, que el citat Aute confirmava, pel que fa al requeriment fet al Sr. R. en la mateixa per tal que aboni a la Sra. D.C. la suma de 2.893,01 euros, amb deducció de l'import de 58,67 euros que el Sr. R. havia consignat, sense fer especial pronunciament respecte de les costes d'aquesta alçada.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. Presidenta de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-